

270
дружини, но бѣ^и върнатъ въ дола на р. Бродъ отъ огъня на 16/11-а рота.

Къмъ 16 часа артилерийскиятъ огънь на противника по дружината се засили и подъ неговото прикритие противникови пехотни части почнаха да се спускатъ отъ Седлото и Папалазо къмъ долината на р. Бродъ. Щомъ патрулитъ се показа по дѣсния брѣгъ на рѣката, дружината ги срещна съ огънь и ги върна обратно въ долината.

Презъ нощта тритѣ дружини отъ полка се съсрѣдоточиха на североизточния склонъ на в. Борисъ при 9-а и 10-а роти.

27 августъ 11-и полкъ, съсрѣдоточенъ на в. Борисъ, се приготвяваше за нощната атака, която командирѣтъ на бригадата смѣташе да произведе срещу 28 августъ. Полковникъ Поповъ бѣ запиталъ командира на 8-а дивизия, дали тази атака се съвпада съ целъта на произведената такава миналата нощъ. Понеже до 19 часа не получи отговоръ, той спрѣ временно изпълнението на атаката, като заповѣда частитѣ да бждатъ всѣки моментъ готови за изпълнението ѝ. Презъ нощта на 15 августъ се получи заповѣдъ отъ командира на 8-а дивизия за прекратяването на настѣплението.

Въ изпълнение на тази заповѣдъ частитѣ отъ дивизията останаха на мѣстата си и почнаха да се укрепяватъ.

1-а дружина презъ цѣлия день се намираше подъ неприятелския артилерийски огънь. На два пѣти неприятелски пехотни части се опитаха да настѣпятъ, но бидоха отблъснати съ огънь. Ясно бѣ, че противникътъ прави разузнаване.

Въ десетдневнитѣ боеве презъ месецъ августъ 11-и Сливенски полкъ понесе най-тежко изпитание. Още първата нощъ полкътъ самъ, съ небивалъ ентузiazмъ*), се спусна въ атаката срещу цѣлата Дринска дивизия, като премина скалиститѣ брѣгове на р. Бродъ и почна да се катери по недостѣпнитѣ северни склонове на Джемаатъ и Метеризитѣ. На 19 съ небивалъ устремъ се озова предъ телената мрежа на врага. Неприятелската пехота, ужасена отъ това стихийно настѣпление на Сливенци, въ което тѣ показаха чудеса отъ храбростъ, напустна преднитѣ си окопи и подири спасение на главната позиция — задъ телената мрежа. Но многочислената и мощна неприятелска артилерия отъ разни калибри и минохвъргачки взема застаналитѣ на открито предъ телената мрежа героични роти подъ кръстосанъ огънь

*) Тукъ му е мѣстото да се добави, че за ентузиазма на Сливенци може да се вади заключение и отъ следния фактъ:

Чиноветѣ отъ музикантския взводъ на полка: ст. подофицеръ Никола Панайотовъ Онтевъ, мл. подофицеръ Крумъ Микевъ Гължбовъ и ефрейторътъ Димитъръ Димитровъ Джовановъ, всички отъ гр. Сливенъ, заявяватъ, че не желаятъ въ този критически моментъ да стоятъ въ музикантския взводъ, и молятъ да бждатъ изпратени въ строя. Молбата имъ се удовлетворява. Музикантитѣ сж щастливи, че заедно съ другаритѣ си ще отстояватъ границитѣ въ България.

Въ Каймакчаланскитѣ боеве първиятъ отъ тѣхъ е убитъ, а другитѣ двама сж ранени.